

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. Nr 30, poz. 166) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) samochody osobowe, używane w celach niezarobkowych przez okres dłuższy niż 15 lat,
2) autobusy, samochody ciężarowe, ciągniki oraz przyczepy do pojazdów samochodowych, używane w celach niezarobkowych przez okres dłuższy niż 10 lat”.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Poza przypadkami wymienionymi w ust. 1 zwalnia się z obowiązkowego ubezpieczenia auto-casco w danym roku kalendarzowym pojazd mechaniczny, który nie jest używany w celach zarobkowych, jeżeli posiadacz pojazdu w terminie do dnia 31 stycznia tego roku opłaci składkę za obowiązkowe ubezpieczenia OC i NW oraz złoży jednocześnie oświadczenie o rezygnacji z ubezpieczenia auto-casco na blankiecie wpłaty składki dla PZU. Zwolnienie z obowiązkowego ubezpieczenia auto-casco nie przysługuje w danym roku kalendarzowym w stosunku do pojazdu mechanicznego, który w okresie od dnia 1 stycznia do dnia złożenia rezygnacji został uszkodzony, zniszczony lub utracony wskutek zdarzeń, z których wynika roszczenie z obowiązkowego ubezpieczenia auto-casco.”;

2) w § 9 w ust. 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „z zastrzeżeniem § 10 pkt 2a”;

3) w § 10 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) w pojeździe mechanicznym, jeżeli nie zidentyfikowano pojazdu, z którego ruchu wynikła szkoda”;

4) w § 15 w ust. 1 wyrazy: „30 000 zł” zastępuje się wyrazami: „50 000 zł”;

5) w § 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednorazowe świadczenie pieniężne przysługuje w wysokości 1 000 zł za każdy procent trwałego uszczerbku na zdrowiu, nie mniej jednak niż 5 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł. Przy określaniu procentu uszczerbku na zdrowiu nie bierze się pod uwagę specjalności zawodowej poszkodowanego.”;

6) w § 22 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nagłego działania siły mechanicznej w momencie zetknięcia pojazdu z przedmiotami lub osobami znajdującymi się poza tym pojazdem”;

7) w § 23 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) które nie przekraczają 3 000 zł, a za powstanie w ruchu zagranicznym — 1 000 zł; nie dotyczy to szkód zaistniałych z przyczyn określonych w § 22 ust. 1 pkt 6”;

8) w § 25:

- a) w ust. 3 skreśla się ostatnie zdanie,
b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Z ustalonej kwoty szkody częściowej potrąca się wartość pozostałości.”;

9) w § 28 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szkoda powstała z przyczyn określonych w § 22 ust. 1 pkt 1”;

10) § 30 skreśla się;

11) w § 49 w ust. 2 w pkt 2 skreśla się wyrazy: „w kwocie nie przekraczającej 15 000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner